

bør foretage en saadan Udvidelse af de præceptive Reglers Tal, idet man derved paa den ene Side kan komme til at lægge Forsikringsvæsenets frie Udvikling Hindringer i Vejen, og Domstolene paa den anden Side med Hjemmel i Lovforslagets § 34 vil kunne tilsidesætte Vilkaar, der strider mod en af Lovens fravigelige Regler, naar en Anvendelse af Vilkaaret vil medføre Resultater, der er aabenbart ubillige mod den sikrede. Der kan ogsaa henvises til, at ifølge § 133, 1ste Stykke, forbliver de i særlige Love givne videregaaende Beskyttelsesregler for Forsikringstagerne eller de sikrede i Kraft.

Hvad § 23 angaar, finder Udvalget Anledning til at bemærke, at Hensigten med denne Paragraf ikke er at fastslaa, at hvor der foreligger svigagtigt Forhold, skal vedkommende desuagtet have fuld Erstatning for den virkelig lidte Skade, men derimod, at Domstolene og ikke Ledelsen skal afgøre Spørgsmaalet, idet det ellers let vil

komme til at gaa ud over vedkommendes Kreditorer og derved ødelægge Muligheden for Kredit. Den vedkommendes Strafansvar for det svigagtige Forhold berøres ikke af Paragraffen.

Udvalget har modtaget Deputationer af Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, for Foreningen af gensidige danske Brandforsikringsselskaber, for 8 danske Livsforsikringsselskaber, Dampskibsrederiforeningen, Assurandør-Societetet og de danske Dispachører.

Endvidere har saavel det i forrige Rigsdagssamling nedsatte Udvalg som nærværende Udvalg modtaget en Del Skrivelser, dels fra Justitsministeriet, dels fra forskellige i Forsikringsvirksomhed interesserede Institutioner. Alle disse Aktstykker findes trykt nedenfor som Bilag til Betænkningen.

Udvalget indstiller enstemmigt Lovforslaget til Vedtagelse med nedenstaaende

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren:

1ste Stykke affattes saaledes:

1) „Denne Lov finder Anvendelse paa Forsikringsaftaler, der indgaaes med Forsikringsaktieselskaber, gensidige Forsikringsselskaber eller andre Selskaber og Institutioner, der driver Forsikringsvirksomhed.“

Til § 3.

Af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren:

Paragraffen affattes saaledes:

2) „Denne Lovs Bestemmelser kommer, for saa vidt de ikke udtrykkeligt er erklæret for ufravigelige eller deres Ufravigelighed følger af andre Retsregler, kun til Anvendelse, hvis ikke andet er udtrykkeligt aftalt eller maa anses indeholdt i Aftalen.“

Man finder det rettest udtrykkeligt at pege paa de to Hovedformer, hvorunder Forsikringsvirksomhed drives. Det forekommer vistnok aldrig i Praxis, at en Enkeltmand driver Forsikringsvirksomhed, og der er derfor ingen Grund til at lade Beskrivelsen af de Aftaler, der falder ind under Loven, omfatte Aftaler, indgaaede med Enkeltmand. Med Ordet „Institutioner“ sigtes navnlig til Statsanstalten for Livsforsikring. — Teksten svarer herefter i det væsentlige til det norske Udkasts.

Ændringen, der kun er af redaktionel Natur, tilsigter at tydeliggøre, at de almindelige Forsikringsvilkaar for de ved Lovens Ikrafttræden løbende Forsikringer vedblivende finder Anvendelse, for saa vidt de ikke kommer i Strid med en af Lovens præceptive Regler, jfr. i øvrigt herved §§ 126 ff.